YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TOISEN JAOSTON PUHEENJOHTAJAN MÄÄRÄYS
16 päivänä heinäkuuta 1999 *

Asiassa T-143/99 R,

Hortiplant SAT, Espanjan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Amposta (Espanja), edustajinaan asianajajat Concepción Fernández Vicien, Barcelona, ja Eva Contreras Ynzenga, Madrid, prosessiosoite asianajotoimisto Cuatrecasas, avenue d'Auderghem 78, Bryssel,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Juan Guerra Fernández, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jossa kantaja vaatii, että yhteisön rahoitustuen peruuttamisesta 4.3.1999 tehdyn komission päätöksen C(1999) 537 täytäntöönpanoa lykätään,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TOISEN JAOSTON PUHEENJOHTAJA

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Komissio on myöntänyt asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamista koskevista säännöksistä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4256/88 (EYVL L 374, s. 25) 8 artiklan nojalla kantajalle 3.12.1992 tekemällään päätöksellä C(92) 3125 rahoitustukea hankkeelle nro 92.ES.06.022, josta käytetty nimi oli "Pilotti- ja esittelyhankkeen muodossa oleva aloite koskien uutta erittäin tehokasta tuotantomenetelmää taimitarhoissa: soveltaminen koristekasveihin ja metsälajikkeisiin".

2 Hankkeen kokonaiskustannukset olivat 1 184 624 ecua, ja yhteisön rahoitustuen enimmäisosuudeksi vahvistettiin 731 992 ecua.

3 Edellä mainitun 3.12.1992 tehdyn päätöksen liitteessä 2 olevien määräysten mukaisesti kantajalle maksettiin kaksi ennakkosuoritusta, joiden määrä oli yhteensä 512 393 ecua.

4 Komissio lähetti kantajalle 12.6.1997 kirjeen, jossa ilmoitettiin komission virkamiesten aloittaneen teknisten ja kirjanpitoon liittyvien seikkojen tarkastamisen niiden hankkeiden osalta, joita komissio oli edellä mainitun 19.12.1988 annetun asetuksen N:o 4256/88 8 artiklan nojalla rahoittanut.

5 Paikan päällä tehdyn tarkastuksen ja kantajan kanssa käydyn kirjeenvaihdon perusteella komissio ilmoitti 3.4.1998 päivätyllä kirjeellä kantajalle siitä, mitä oli todettu. Komissio totesi havaitun seikkoja, jotka saattoivat merkitä sääntöjenvastaisuuksia, ja komissio ilmoitti päättäneensä aloittaa 3.12.1992 tehdyn päätöksen liitteessä 2 olevassa 10 kohdassa sekä asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamista koskevista säännöksistä eri rakennerahastojen keskinäisen toiminnan sekä niiden ja Euroopan investointipankin tai muiden rahoitusinstrumenttien välisen toiminnan yhteensovittamisen osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1) 24 artiklassa tarkoitetun tutkintamenettelyn. Kantajalle ilmoitettiin myös, että jo maksetun tuen takaisinmaksu saattaisi osoittautua välttämättömäksi. Lopuksi kantajaa pyydettiin kuuden viikon määräajassa toimittamaan selvitys siitä, että 3.12.1992 tehdyn päätöksen mukaisia velvoitteita oli noudatettu.

6 Kantaja vastasi 26.5.1998 päivätyllä kirjeellä.

7 Espanjan syyttäjäviranomaiset, joiden käsiteltäväksi komissio oli saattanut asian, ryhtyivät 26.10.1998 toimenpiteisiin erityisesti kantajayhtiön osakkaita vastaan sen vuoksi, että näitä epäiltiin liiketoiminnassa käytettävien asiakirjojen väärentämisestä sekä petoksesta.

8 Komissio teki 4.3.1999 nyttemmin riitautetun päätöksen, joka annettiin kantajalle tiedoksi 12.4.1999 ja joka osoitettiin myös Espanjan kuningaskunnalle. Tällä päätöksellä komissio peruutti kyseisen rahoitustuen ja määräsi kantajan ja niiden, jotka mahdollisesti olivat oikeudellisesti vastuussa kantajayhtiön veloista, palauttamaan jo maksetut ennakot 60 päivän kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta.

9 Kantaja on toimittanut 12.6.1999 EY 230 artiklan nojalla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen kannekirjelmän, jossa se vaatii edellä mainitun päätöksen kumoamista.

10 Erillisellä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen samana päivänä toimittamallaan kirjelmällä kantaja on myös saattanut EY 242 ja EY 243 artiklan nojalla vireille nyt meneillään olevan välitoimimenettelyn, jossa se vaatii kanteen kohteena olevan päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä siten, että sen ei kuitenkaan olisi asetettava vakuutta tai annettava pankkitakuuta.

11 Komissio on esittänyt 25.6.1999 huomautuksensa kantajan vaatimuksesta.

12 Työjärjestyksen 106 artiklan toisen kohdan mukaisesti asiaa käsittelemään on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin sijaan asetettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja.

13 Asianosaisten selitykset on kuultu 5.7.1999.

Sovellettavat oikeussäännöt

14 EY 242 ja EY 243 artiklan sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin kyseinen päätös on muutettuna 8 päivänä kesäkuuta 1993 annetulla neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan perusteella, kun kyseisiä määräyksiä luetaan yhdessä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi, jos se katsoo olosuhteiden sitä edellyttävän, määrätä kanteen kohteena olevan toimenpiteen täytäntöönpanoa lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksissa on ilmoitettava ne seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris). Nämä edellytykset ovat päällekkäisiä, joten välitoimihakemus on hylättävä, jos jokin niistä ei täyty (ks. muun muassa asia T-56/99 R, Marlines v. komissio, määräys 21.6.1999, 8 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

16 Aluksi on tutkittava kiireellisyysedellytystä.

17 Välitoimihakemuksen kiireellisyys on arvioitava sen perusteella, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältyttäisiin siltä, että välitoimia pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

18 Välitoimen määräämistä pyytäneen asianosaisen kuuluu näyttää, että se ei voi odottaa pääasiassa annettavaa päätöstä kärsimättä seurauksiltaan vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa (ks. muun muassa asia T-73/98 R, Prayon-Rupel v. komissio, määräys 15.7.1998, Kok. 1998, s. II-2769, 36 kohta). Jotta voitaisiin arvioida, onko kantajaa uhkaava vahinko luonteeltaan vakava ja peruuttamaton ja oikeuttaako se tämän vuoksi poikkeuksellisesti lykkäämään päätöksen täytäntöönpanoa, välitoimista päättävällä tuomarilla on oltava konkreettista tietoa,

jonka perusteella voidaan arvioida ne täsmälliset seuraukset, jotka vaadittujen välitoimien määräämättä jättämisestä todennäköisesti aiheutuisivat (asia T-86/96 R, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen ja Hapag-Lloyd v. komissio, määräys 2.4.1998, Kok. 1998, s. II-641, 64 kohta).

19 Ei kuitenkaan ole välttämätöntä, että on täysin varmasti pystytty osoittamaan vahingon olevan välittömästi uhkaamassa. Riittävää on, erityisesti silloin kun vahingon toteutuminen riippuu monien tekijöiden yhteisvaikutuksesta, että vahinko on riittävällä todennäköisyydellä ennakoitavissa (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 38 kohta).

20 Välitoimihakemuksessaan kantaja väittää useaan otteeseen olevansa vaarassa ajautua konkurssiin, jos päätöksen täytäntöönpanoa ei lykätä.

21 Välitoimista päättävä tuomari toteaa aluksi, että kantaja ei ole välitoimikirjelmässään esittänyt mitään selvitystä väitteidensä tueksi. Kantaja on toimittanut laajoja liitteitä, mutta yksikään niistä ei todellisuudessa koske välittömästi tai välillisesti yrityksen rahoitusasemaa tai sen tilannetta kirjanpidon perusteella arvioituna, vaikka tämän voisi olettaa olevan keskeinen seikka, johon nyt käsiteltävän hakemuksen tulisi perustua.

22 Vasta istunnossa kantaja esitti yhtiön kirjanpitoon liittyvän asiakirjan, jonka otsikkona oli "tilannetase" (balance de situacion).

23 Riippumatta tällaisen asiakirjan tukittavaksi ottamista koskevasta kysymyksestä sen esittämisen viivästyminen huomioon ottaen, välitoimista päättävä tuomari katsoo, tutkittuaan huolellisesti kyseisen asiakirjan ja kuultuaan asianosaisten istunnossa esittämät huomautukset, että asiakirjalla ei ole sellaista riittävää näyttöarvoa, jota edellä selvitetyt periaatteet edellyttäisivät.

24 Tämä asiakirja on näet atk-tuloste, jossa pelkästään luetellaan kirjanpitoeriä ilman, että riippumaton tilintarkastaja olisi niiden paikkansapitävyyden jollain tapaa varmentanut. Niinpä mistään ei ole mahdollista päätellä tämän asiakirjan laatijaa eikä mikään myöskään takaa sen sisällön paikkansapitävyyttä.

25 Tätä uskottavuuden puutetta vielä lisää jokaisen sivun ylätunnisteen merkintä "01.01.1999/31.12.1999", joka tekee epäselväksi sen, mihin ajanjaksoon esitetyt tiedot tarkkaan ottaen liittyvät.

26 Välitoimista päättävä tuomari ei epäile kantajan istunnossa esittämää toteamusta, jonka mukaan kantajayhtiön kaltaisilla yhteisöillä ei Espanjan oikeuden mukaan ole velvollisuutta pitää ulkopuolisen asiantuntijan varmentamaa kirjanpitoa. Tästä huolimatta on kuitenkin todettava, että kantajalla on näyttövelvollisuus kontradiktorisessa menettelyssä, jonka se on saattanut vireille saadakseen EY 242 artiklan ensimmäisestä virkkeestä poiketen määräyksen, jolla komission päätöksen täytäntöönpanoa lykätään, ja kantajan on esitettävä näyttö, joka on tosiasiallisesti arvioiden luotettava.

27 Tämä pätee sitäkin suuremmalla syyllä esillä olevassa asiassa, jossa kantaja vaatii, kuten välitoimihakemuksesta ja kantajan istunnossa esittämistä huomautuksista ilmenee, päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä ilman siihen kohdistettavaa vaatimusta asettaa vakuus tai antaa pankkitakuu.

28 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällainen vaatimus voidaan kuitenkin hyväksyä ainoastaan poikkeuksellisista syistä (ks. muun muassa em. asia Marlines v. komissio, määräyksen 11 kohta).

29 Esillä olevassa asiassa kantaja on ainoastaan esittänyt asiakirjan, jolla "caixa catalana" on kieltäytynyt antamasta kantajalle tämän pyytämää takuuta. Välitoimista päättävä tuomari toteaa, että tämä asiakirja — jonka tekstistä vain

yhdellä virkkeellä on merkitystä tässä välitoimimenettelystä — on laadittu yleisluonteisesti, eikä sen näyttöarvon voida katsoa olevan riittävä.

30 Näin ollen ja ottaen huomioon yhteisön perustavanlaatuinen intressi huolehtia siitä, että yhteisön maksamien tukien käytössä, kun asian ensiarvio antaa aiheen vakaviin olettamuksiin, ilmenevät vakavat sääntöjenvastaisuudet tutkitaan ja että niiden osalta määrätään seuraamuksista, välitoimista päättävä tuomari ei missään tapauksessa voi määrätä päätöksen täytäntöönpanoa lykättäväksi ilman, että asianomainen asettaa vakuuden tai antaa pankkitakuun.

31 Edellä todetun perusteella on siten tehtävä se päätelmä, etteivät edellytykset sille, että kantajan hakemus voitaisiin hyväksyä, ole täyttyneet.

Oikeudenkäyntikulut

32 Kantaja on vaatinut, että välitoimista päättävä tuomari velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut nyt käytävän välitoimimenettelyn osalta.

33 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan oikeudenkäyntikuluja koskeva ratkaisu annetaan tuomiossa tai määräyksessä, jolla asian käsittely päätetään. Näin ollen on syytä määrätä, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TOISEN JAOSTON PUHEENJOHTAJA

on määrännyt seuraavaa:

1) **Välitoimihakemus hylätään.**

2) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 16 päivänä heinäkuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

A. Potocki

toisen jaoston puheenjohtaja